

काङ्क्षयामाह । अनवस्थितत्वं स्यादनियता स्थितिः स्यादित्यर्थः । चिकित्साव्यतिरेकेणापि निवृत्तेः । तच्चानवस्थितत्वं सगौरवं स्यात् । गौरवमप्यनवस्थितं स्यात् । अथ च सोत्सेधं स्यात् । उन्नतत्वमप्यनवस्थितं स्यादित्यर्थः ॥३॥ वातिकं शोधमाह ।

“चरस्तनुस्वक्पक्षोऽरुणोऽमितः
प्रसुप्तिहर्षात्तिर्युतो निमित्ततः ।
प्रशाम्यति प्रोन्नतमेति पौडितो
दिवा बली स्यात् श्वयथुः समौरणात् ॥”
चरः सञ्चारो । प्रसुप्तिः स्पर्शान्नता । हर्षोऽपि
भ्रिनिभिनौ रोमाञ्चो वा । अस्तिः पौडा ।
एतदयुतः । दिवावल्लोविकतिविषमसमवाया-
त्स्यात् । अतएवोक्तं चरकेण ।
“क्षेहोष्मर्दनादयैः प्रशाम्येत स च वातिकः ।
यथाप्यरुणवर्णः स्यात् शोथो नक्तं प्रशा-
म्यति ॥” * ॥

पैत्तिकमाह ।

“रुदुः सगन्धोऽसितपीतरागवान्
भ्रमज्वरस्ते दृष्टवामदन्वितः ।
य उच्यते स्पर्शरुगचिरागक्तत्वं
स पित्तशोथो भृशदाहपाकवान् ॥”
उच्यते सन्तप्यते । भृशदाहपाकवान् भृश-
दाहो यः पाकस्तदयुक्तः ॥ * ॥ शैथिल्यमाह ।
“गुरुः स्थिरः पाण्डुरोचकान्वितः
प्रसेकनिद्रा वमिवज्जिमान्द्रक्तत्वं
स कृच्छ्रजम्बप्रशमो निपौडितो
न चोन्नमेद्राचिवलीकफालम्बकः ॥” * ॥

हृन्मजमाह ।

“निदानाकृतिसंसर्गात् त्रयः शोथो हिदोषजः
सान्निपातिकमाह ।
“सर्वाकृतिः सन्निपाताच्छोथो व्यामिश्रलक्षणः
व्यामिश्रलक्षण इत्युक्ते सर्वाकृतिरिति उक्त-
वातजादिशोथसकललक्षणनियमार्थम् ॥ * ॥
अभिघातजमाह ।

“अभिघातेन शस्त्रादिच्छेदभेदक्षतादिभिः ।
हिमानिलोदध्यनिलैर्भक्तातकपिकच्छुजैः ॥
रसैः शूकैश्च संस्पर्शात् श्वयथुः स्याद्विषसर्पवान् ।
भृशोष्मा लोहिताभासः प्रायशः पित्तलक्षणः ॥”
हेदः खड्गादिना भेदः पाषाणादिना क्षतं
शरादिना नाडीत्रणादि च । आदिशब्देन
रुगुडप्रहारादि दृष्टव्ये । भक्तातजैः रसैः । कपि-
कच्छुजैः शूकैः । विषसर्पान् प्रसरणशीलः ।
पित्तलक्षणः पैत्तिकशोथलक्षणः ॥ * ॥ विषज-
माह ।

“विषजः सविषप्राणिपरिसर्पणमूत्रणात् ।
दंष्ट्रादन्तनखाधातादविषप्राणिनामपि ॥
विषमूत्रशुक्रोपहतमलवहस्त्रसंकटात् ।
विषहज्जानिलसर्पात् गरयोगावचूर्णनात् ॥
रुदुःखलोऽवलम्बी च शोथो बहुरुजाकरः ।
परिसर्पणं शरीरोपरि सञ्चरणम् । दंष्ट्रादिगुणी
कृता दन्तावली । चो ह इति लोके । दन्ता

अथै भवाः । अविषप्राणिनामपौत्यनेन दंष्ट्रा
दन्तनखानां स्वभावादेव सविषत्वमुक्तम् । किन्तु
सर्पादिविषं मारकं भवति । अविषप्राणिनां
दंष्ट्रादिविषं शोथव्यथादिकं भवतीति विशेषः
विषमूत्रे त्यादिविडाद्यपहतं मलिनञ्च यद्वहस्त्रम्
तथा सङ्करः संमार्जनौनिःक्षितो धूल्यादिः तेषां
सम्पर्कात् । गरयोगावचूर्णनात् गरः संजोगजं
विषं तस्य योगो यस्य तेन वस्तुनावधूननात् ।
अवलम्बी लम्बमानः । अयमप्यागन्तुजस्तथापि
सामान्यागन्तुजशोथचिकित्सातोऽस्य विशिष्ट-
चिकित्साभिधानात् पृथक् पठितः ॥ * ॥
यत्र स्थिता दोषा यत्र शोथं कुर्वन्ति तदाह ।
“दोषाः श्वयथुमूर्ध्वं हि कुर्वन्तप्राग्माशये स्थिताः ।
पित्ताशयस्या मध्ये तु वक्ष्यन्तानगतास्त्वधः ॥
कृत्स्नं देहमनुप्राप्ताः कुर्युः सर्वसरं तथा ।
ऊर्ध्वं उरःप्रभृत्यर्धं मध्ये पक्षाशयमध्ये । अधः
पक्षाशयादधः ॥ * ॥ उपद्रवानाह ।
“श्वासं पिपासां हृदि च दीर्घं च्वर एव च ।
यस्य चात्र रुचिर्नास्ति शोथिनं तं विवर्जयेत् ॥”
कष्टसाध्यत्वादिकमाह ।
“यो मध्यदेशे श्वयथुः स कष्टः सर्वगश्च यः ।
अर्द्धाङ्गोऽरिष्टभूतश्च यस्त्रोर्ध्वं परिसर्पति ॥”
मध्यदेशे उरःपक्षाशयमध्ये । सर्वगः सकल-
शरीरभ्रमः । सर्वज इति पाठे सान्निपातिकः ।
अर्द्धाङ्गो अर्धनारीश्वराकारे । यस्त्रोर्ध्वं परिसर्प-
तीति पुरुषविषयम् । तथा च ।
“ऊर्ध्वगामी नरं पद्मगामधोगामी मुखात्
स्त्रियम् ।
उभयं वस्ति संजातः शोथो हन्ति न संशयः ॥”
ऊर्ध्वगामी मुखगामी । तथा च तन्त्रान्तरे ।
“पादप्रवृत्तः श्वयथुर्नृणां यः प्राप्नुयात्सुखम् ॥”
इति ॥ स न सिध्यतीति शेषः । अधोगामी
पादगामी । तथा च तन्त्रान्तरे ।
“स्त्रीणां वक्त्रात् पदं याति वस्तिजश्च न
सिध्यति ।” इति ॥
उभयं नरं नारीश्च । अपरश्च ।
“अनन्योपद्रवकृतः शोथः पादसमुत्थितः ।
पुरुषं हन्ति वा नारो मुखजो वस्तिजो हयम् ॥”
अयमर्थः । पादसमुत्थितः पादाभ्यामुत्थितो
मुखगामीति यावत् शोथः पुरुषं हन्ति स किं
विशिष्टः अनन्योपद्रवकृतः । शोफादन्ये व्याधयो
ऽतीसारग्रहण्यशः प्रभृतयः तेषामुपद्रवैः कृतः ।
तदुपद्रवेण जात इत्यर्थः । न अन्योपद्रवकृतः ।
अनन्योपद्रवकृतः । अर्थात् सहितुमिरेव जातः ।
शोथव्याधिरिव तु पुनर्मुखजः मुखाज्जातः पद-
गामीति यावत् नारी हन्ति । सोऽप्यनन्योप-
द्रवकृत एव । वस्तिजः हयं पुरुषं नारीश्च हन्ति
सोऽप्यनन्योपद्रवकृत एव ॥ * ॥ अथ शोथस्य
चिकित्सा ।
“शुष्कोपुनर्नैवेरुण्यपक्षमूलीशृतं जलम् ।
वातिके श्वयथौ शस्त्रं पानाहारपरिग्रहः ॥ * ॥
पटोलत्रिफलारिष्टदार्वाकायः सगुग्गुलुः ।

हन्ति पित्तकृतं शोथं दृष्ट्याज्वरसमन्वितम् ॥ * ॥
क्षुक्चौरभाविताः कृष्णा पथ्या मूत्रेण वा युताः
योजिताः शमयन्त्याश्च शोथं श्लेष्मसमुत्थितम् ॥
मिश्रं मिश्रक्रियां कुर्यात् सर्वजं सर्वमेव हि ।
विष्वक्पत्ररसं पूतं शोषणं त्रिभवे पिबेत् ॥ * ॥
शोथे त्वागन्तुजे कुर्यात् सेकलेपादिशोतलम् ।
भक्तातका हरेच्छोथं सतिता कृष्णमृत्तिका ।
महिष्ठा नवनीतश्च लेपाद्भवतिलान्वितम् ॥”
अत्र दुग्धं महिष्ठा एव । यत आह ।
“महिषीचौरसंपिष्टेनवनीतसमन्वितैः ।
तिलैर्लिप्तः समं याति शोथो भक्तातकोत्थितः ॥
यष्टिदुग्धतिलैर्लेपो नवनीतेन संयुतः ।
शोथमारुस्करं हन्ति चूर्णैः शालदलस्य च ॥”
विषजशोथचिकित्सा तु विषचिकित्सायां द्रष्टव्या
अथ सामान्यचिकित्सा ।

“पथ्या निशा भार्यमृताग्निदार्वा-

पुनर्नवा दारु मञ्जौषधश्च ।

क्वाथं प्रपीयोदरपाणिपाद-

सुखागतं हन्यचिरेण शोथम् ॥”

इति पथ्यादिक्वाथः ॥ * ॥

फलत्रिकोद्भवं क्वाथं गोमूत्रेणैव साधयेत् ।

वातश्लेष्मभवं शोथं हन्याद्दृष्टव्यसम्भवम् ॥ * ॥

हृत्वीवदेवदुमनागरण

दन्ती त्रिद्वारुणचूर्णकैर्वा ।

दुग्धं सुसिद्धं विधिना निपीतं

शीतं परं शोथहरं भिषग्भिः ॥”

हृत्वीवः वर्षाभूः ॥ * ॥

“केशस्तथाकर्णवर्षाभूर्निम्बक्वाथेन शोथहृत् ।

गोमूत्रेणापि कुर्वीत सुखोष्णे नावसेचनम् ॥ * ॥

पुनर्नवा दारु शुष्को शिशुः सिद्धार्थकस्तथा ।

अम्बपिष्टः सुखोष्णोऽयं प्रलेपः सर्वशोथहृत् ॥

गुडार्द्रकं वा गुडनागरं वा

गुडाभयां वा गुडपिप्पलीं वा

कर्षाभिद्वारा त्रिपलप्रमाणं

खादेन्नरः पचमथापि मासम् ॥

शोथप्रतिश्यायगलास्यरोगान्

सञ्ज्ञासकासारुचिपीनसादीन्

जीर्णज्वराशीयहृत्वीविकारान्

हन्यात् तथान्यान् कफवातरोगान् ॥ * ॥

विश्वं गुडेन तुल्यं हृत्वीवसानुपानमध्यस्तम् ।

विनिहन्ति सर्वशोथं घनहृन्चक्षुवाशुरिव ॥ * ॥

कषानागरजं चूर्णं सगुडं शोथनाशनम् ।

आमाजीर्णप्रशमनं शूलघ्नं वस्तिशोधनम् ॥ * ॥

गुडात् पलत्रयं ग्राह्यं शृङ्गवेरं पलत्रयम् ।

शृङ्गवेरसमा कृष्णा लोहविट्तिलयोः पञ्चम् ॥

चूर्णमेतत् समुद्दिष्टं सर्वश्वयथुनाशनम् ॥”

इति गुडादिवटिका ।

“मानकक्वाथकक्षाभ्यां घृतप्रस्थं विपाचयेत्

एकजं हृन्मजं शोथं त्रिदोषघ्नं व्यपोहति ॥”

इति मानकघृतम् ॥

“शुष्कमूलवर्षाभूदार्वाकासामञ्जौषधैः ।

पक्कमभ्यक्षनानैर्लं सशूलं श्वयथुं हरेत् ॥”